

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Polvtio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

municationem de rap.

PISCATIO.

Piscatio, venatio, auecipiū, omnibus ex se sunt licita: redditur autem illicita in maioribus solennitatibus, ut eit dies pachæ, & huiusmodi: in alijs autem minoribus, & in dominicis sunt licita, si sit causa vrgens, ut indigentia, vel quia alio tempore pitces, vel animalia haberri non possunt, quia non comparent, & cum licentia saltē parochialis, & quod pars vna detur pauperibus, ca. licet, de fer. Hæc intellige quando principaliter fit causa lucri, si autem fiat causa recreationis, prædicta non requiruntur, sed absolute licet.

2 PISCARI in fluminibus publicis, & perpetuis, omnibus licet, nec potest recte prohiberi, secundū loan. de Plat. inst. de rerum diui. §. flumina. Similiter applicare naves ad portum, & eas ad saxa, vel arbores ligare, qua in ripa existunt licet, et si proprietas talium sit aliquorū singulatū, quorū sunt prædia, vsus tamen cōmuniſ est. Et si dominus fundi, & nautra cōcurrunt, præfertur dominus nautæ, alias præfertur qui primò occupat, nisi aliquis eorum prætenderet publicam utilitatem, & alias priuaram, quia tunc præfertur, qui præiendit publicā, secundū Butr. Vide aliquid infrā, Venatio, per totū,

PLACERE.

PLACERE hominibus tunc mortale peccatum est cūm propter hoc Dei præcepta, vel hominū quis transgreditur, & magis vult Deo displaceat quam homini, secundum illud Apol. Stoli, Si hominibus placerem, seruus Christi nō essem. de hoc Ar. Fl. 2. partit. 10. c. 2. & Th. secunda secundæ q. 11. 2. 1. suprà. Adulatio. §. 2. & secundum finem, media, & circumstantias iudica de mortali, vel veniali.

POLLVTIO.

POLLVTIO qua solitariè semen humanum effunditur extra vas debitum, sive in somno, sive in vigilia accidat, si nō est voluntaria, peccatum non est: si autem sit voluntaria est peccatum mortale, quia contra naturam:

& dicitur mollities. Est autem voluntaria, quando est procurata, vel veniti ex se, consentite: & quando quis potest, & debet prohibere, & non prohibet, dicitur indirectè volita. Si autem non potest prohibere, quia natura facit opus suum, non tenetur. Et si potuit impedire tollendo occasiones, & tamen non tenebatur tollere, vt quia dabat operam rei licet, equitando, vel dormiendo, vel audiendo confessionem, & huiusmodi, non est in culpa, etiam quod non impediavit. Quia do autem non habet rationabile causam commorandi in cogitationibus turpibus, vel non dat operam rei licet, secus est, quia non potest licetè peccato excusari, secundum Caet. summ. ibi, & ql. 1.

2 POLLVTIO quo fuit peccatum mortale, impedit sumptionem cōmunionis, & quia in peccato mortali non est sumenda, & quia usque ad 24. horas, natura hominis sic remanet deordinata, secundum Thom. 3. part. 80. a. 7. & 4. senten. d. 9. a. 4, si tamen quis post talē pollutionem, quo fuit mortalis, confessus, & contritus, celebret ante 24. horas, ex deuotio, etiam cessante magna necessitate, non peccat mortaliter, nec est aliquid preceptum ecclesia hoc prohibens, & mala antiqua, vt c. qui nocturno. d. 6. nō amplius obligant, sed est de conilio, quod expectat per 24. horas: quod patet per Thom. 4. senten. d. 16. in expostione literæ.

3 POLLVTIO quo inuoluntatiæ accidit, si complaceat in ipso actu, vel post, propter delectationem, etiā quod causa illius non sit mortalis, est peccatum mortale ex ipsa complacentia, si autem complacat propter naturæ leviationem, & exonerationem, non sit mortalis, sec. Tho. 4. sent. suprà, & Pet. de Pal. Similiter appetens pollutionem propter eandem causam, nō peccat mortaliter, nisi ex tali appetitu fieret sufficiens causa voluntaria ipsius pollutionis, secundum quandam opinionem, quā recitat Pet. de Pal. 10. & hoc rationabile est, quia appetit quod

quod non est mortale, non est peccatum mortale, & quia pollutio, que fit à natura sine causa precedente voluntaria nō est mortal is, ideo nec eius apertus, supr. Communio. §. 5. Eodem modo si hat in vigilia, iudicadum est sicut in somnis.

POPVLVS.

PO PVL V S **X**. viris fieri potest, vnde ad hoc qd aliquis dicatur populū scandalizare, sufficit qd 10. viri graves, & honesti de populo scandalizentur, hec in populo sint mille viri, sec. Io. in summa cod. qd 10. viri faciat populam, est c. vno. 10. q. 3. in glos. congregationem autem faciūt duo. c. 1. de ele. & tres collegiū ff. de ver. sig. l. Necessarius. Ius autē collegij potest in uno seruari, omnibus alijs mortuis, vel pri uatis, secundum glos. in c. 1. de postu. postulat, licet non remaneat collegium, quia vocis significatum deficit.

POSTVLATI O.

DE postulatione prælatorum, quia magis ad iudices, quam ad cōfessores spectat, remitto studentes ad ius canonici: ex tā de postu. & ad ea que supr. dicta sunt, de elect. supr. Electio. per tot. & quomodo peccant postulantes indignos, sicut eligētes, satis ibi diētum est. Nam nec criminis nec non professi, tacitē, vel expreſſe, nec epileptici, nec mūlati, nec bigami, nec qui de iure nō postulant eligi, sunt postulādi, vide Sil. verb. postulatio. q. 3. §. 1.

PRÆBENDA.

PRÆBENDA propriè cōsistit in perceptione fructuū: canonica ve rō in iure eius, qui receptus est in canonicum, ad quod ius postea pertinet præbenda, stallus in choro, & locus in capitulo, siue vox, vt in c. relatum. de præb. de consti. c. cū M. Et quamvis præbenda sit quoddā temporale, quia tamen est annexa spirituali, ideo vedi nō potest sine simonia. 1. q. 3. c. si quis obiecerit, nec promissio de præbenda vacatura valet, secundum Innoc. d. c. relatum.

In receptione canonorum, & collatione præbendatur, absentes canonicī sunt vocādi, si commode fieri po

test, nisi consuetudo obstet in contrarium: alias quod in eorum absentia fieret, deberet irritari eis instantibus, de præbend. c. cū in ecclesijs. libr. 6. Quid sit dignitas, & qui habere possunt, vide aliquid supr. beneficium. Dignitas §. 1.

PRECARIVM.

PRECARIVM secundum Pan. c. 1. 2. & 3. eod. tit. dicitur, quod pre cibis penitentiis conceditur, tardius durans, quandiu is, qui concessit patitur, & est contractus gratutius, diffe rent tamē in donatione, & cōmodato: quia doatio regulariter non reuocatur, & in cōmodato debet esse usus certus, & tempus salte tacitē determinatum, quod ī vnū istorum deficiat, erit precarium, nec cōmodatū potest reuocari ante usum ad placitum. c. 1. de comm. sicut precariū. c. final. eod. Non tamē licet reuocare sine causa, & cum magno dāno proximi, quia obstat sibi exceptio dolii: cūm non possit negari quin sit beneuola a ficio, & ideo nō debet aduersari in beneficio concessio.

SO L V I T V R precarium voluntate eius qui concessit. ff. cod. l. 1. & morte eius cui concessum est. c. fin. eod. quia concessio personalis extinguitur cum persona in regula, priuilegiū. de regul. iur. libr. 6. Item alienatio tei concessio precario nomine soluitur, si is cui est alienata ā primo domino velit reuocare. in d. c. fin. Item finito tempore ad quod res fuerat concessa. ff. eodem: l. cūm precarium. Non autem soluitur morte concedentis. sec. Pa. in c. precarium. cod. nā vbi actus validitatis pēder ex voluntate alterius, non reuocatur per illius mortē. præsumitur enim quis perseverare in ea voluntate, qua moritur, ca. maiores. de bap. Secus est, quando aliquid conceditur usque ad placitum suum, quia per mortem sp̄rat. in c. si gratiō. de ref. lib. 6.

NON potest præscribi res precario nomine habita, vel sicut precaria regulariter, secundum glos. in c. clericī. 16. q. 3. nisi ex magna longinquitate temporis dominus obliuiscatur pos sessionis,